Dobra Nowina
Poznań Ogrody
Tygodnik parafii pw. Chrystusa Dobrego Pasterza w Poznaniu
X NIEDZIELA ZWYKŁA 07.06.2026 Nr 20/2026(1317)

EWANGELIA Mt 9, 9-13

Jezus, wychodząc z Kafarnaum, ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego na komorze celnej, i rzekł do niego: „Pójdź za Mną!” A on wstał i poszedł za Nim. Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i siedzieli wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to faryzeusze, mówili do Jego uczniów: „Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?” On, usłyszawszy to, rzekł: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: „Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary”. Bo nie przy-

Komentarz Dobrej Nowiny

„Pójdź za Mną” A on wstał i poszedł za Nim….
Jak cudowna i ufna jest prostota Mateusza. Po prostu wstał i poszedł. I tyle. Bo tylko tego trzeba. Decyzji. Tu i teraz, nie potem, za chwilę, kiedyś. Obojętnie co się działo, jaką mam przeszłość, Ty mnie kochasz. I tęsknisz za mną. I teraz, co ja Ci odpowiem? Jak się zachowam? Czy skrupuły zabiją moją tęsknotę, którą czasem ledwo przeczuwam, czy zaufam Ci i pójdę za Tobą, Panie? Bo gdyby nawet moje grzechy były jak szkarłat, jak morze wszelkiego brudu i nieczystości, to Ty Panie możesz wszystko w jednej chwili zmienić. Ale decyzja należy do mnie. Tylko i wyłącznie do mnie. Co wybieram? Bo wybrać muszę. Czy odcinam się od przeszłości odrzucając grzech, czy dobrze mi jak jest? Bo nie mogę mieć tego i tego. Nie da się zjeść ciastko i mieć ciastko. I choć wielokrotnie upadnę, odrzucam ten grzech, żałuję za niego i przepraszam Cię, Boże, za wszystko. I zachwyca mnie Twoje Miłosierdzie, Panie, nad nędzą grzesznika, który odrzuca swój grzech i otwiera swoje serce dla Ciebie.

Oktawa Bożego Ciała

Boże Ciało, a właściwie Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, jest obchodzona już od XIII wieku w czwartek po Niedzieli Trójcy Świętej, czyli 60 dni po Wielkiej Nocy. Jest jedną z ważniejszych uroczystości Kościoła katolickiego, dlatego przez stulecia jej obchody były rozciągnięte na 8 dni. Takie ośmiodniowe obchody nazywa się oktawą, od łacińskiego „dies octava", czyli „dzień ósmy".

Oktawa była znana już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Wówczas chrztu osobom dorosłym udzielano zawsze w Noc Paschalną. Po przyjęciu chrztu nowo ochrzczeni przez kolejne siedem dni uczestniczyli w nabożeństwach i katechezach, aby lepiej zrozumieć tajemnicę zbawienia. Tak powstała Oktawa Paschalna, czyli trwająca osiem dni uroczystość wielkanocna.

Z czasem kolejne uroczystości zyskiwały swoją oktawę, i tak wyróżnić możemy: oktawę Bożego Narodzenia, Epifanii, Paschy, Pięćdziesiątnicy czy właśnie oktawę Ciała i Krwi Jezusa Chrystusa.

W 1955 roku dekret papieża Piusa XII reformujący i upraszczający obrzędy liturgiczne zredukował liczbę oktaw w Kościele katolickim do trzech: Bożego Narodzenia, Wielkanocy i Zesłania Ducha Świętego.

W roku 1969, w ramach reformy posoborowej, zniesiono także oktawę Zesłania Ducha Świętego. W kalendarzu liturgicznym widnieją obecnie tylko dwie oktawy – Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Dlaczego zatem wciąż obchodzimy oktawę Bożego Ciała?

W Polsce oktawa Bożego Ciała miała szczególne znaczenie. Zgodnie z ludowym porzekadłem: „W Boże Ciało z Boską chwałą / słowo nam się chlebem stało, / nie tnij zboża ni kapusty, / bo odnajdziesz w niej rdzeń pusty" w Uroczystość Bożego Ciała jak i przez kolejny tydzień powstrzymywano się od poważniejszych prac polowych, ograniczając się jedynie do tych niezbędnych. Pracę kończono wcześnie, aby przygotować się do wieczornej Mszy św. i uroczystej procesji wokół kościoła. Przed II wojną światową w niektórych regionach Polski odprawiane były nawet dwie procesje: rano i wieczorem.

Ze względu na duże znaczenie oktawy Bożego Ciała dla polskich wiernych, Episkopat Polski wystosował do papieża prośbę o zachowanie zwyczaju jej obchodzenia. Dla wiernych niewiele się zmieniło – nadal przez osiem kolejnych dni uczestniczymy w procesjach eucharystycznych wokół kościoła – jednak z punktu widzenia liturgii zmiana jest dość znacząca. Nie istnieje już bowiem liturgiczna oktawa Bożego Ciała, nie ma jednolitego koloru szat liturgicznych ani czytań przeznaczonych specjalnie na tę okazję. Obowiązuje kolor i czytania na dany dzień powszedni, a kalendarze liturgiczne mówią jedynie o „mszy św. wotywnej o Najświętszej Eucharystii z Nieszporami" i o „procesji eucharystycznej".

Martyna Rajch

Święty Różaniec Żywy

Drogie Siostry i Bracia parafianie, każdy z nas posiada albo posiadał swoją mamę i ojca. Dla wielu z nas nasze mamy odeszły już do domu Ojca. Posiadamy jednak najukochańszą mamę w Matce Bożej, którą nam dał sam Zbawiciel kiedy powiedział do Jana „oto Matka twoja". Nasze mamy nas urodziły, kochały, wychowywały i były naszą ochroną i obroną w sytuacjach kryzysowych. Musiały odejść do Bożej Chwały. Matka Boża była, jest i zawsze będzie. Tak jak kiedyś uciekaliśmy przed zagrożeniami do swoich mam, tak teraz to Ona, Matka Syna Bożego i nasza pozostaje Tą, do której możemy się uciekać. Jest najlepszą pośredniczką w wypraszaniu wszelkich łask. Ona nas kocha miłością miłosierną, Ona ofiarowała i poświęciła swojego Syna dla naszego zbawienia. Ona nie rozwija żadnej negatywnej emocji do swoich dzieci. We wszystkich objawieniach: w Fatimie, Lourdes, La Salette, Medjugorie i innych zaprasza nas do wypraszania przez Nią łask odmawiając modlitwę Różańcową. Jest otwarta na nasze prośby i wstawiennictwa. Obiecuje, że wyprosi u Syna swego wszelkie łaski. Zaprasza do modlitwy Różańcem, pokuty i nawracania. Wiele osób, które uwierzyły tym obietnicom doświadczyły wiele cudownych skutków. Wielu już dzisiaj Świętych wielbiło Matkę Bożą, modliło się do niej i wypraszało wiele łask. W 1799 roku przyszła na świat w Francji Paulina Jaricot, która szukała czegoś, czego nie znalazła poza Bogiem, doznała „nawrócenia". Postanowiła oddać się całkowicie Panu Bogu. Dowiadując się o tragicznej sytuacji kościoła w Chinach i na misjach, rozpoczęła ciekawą inicjatywę organizowania ludzi w grupy modlitewne, wypraszające przez Różaniec łask dla misji i kościoła w Chinach. Rozbudzona w działalności dobroczynnej, postanowiła organizować grupy modlitewne - Róże Różańcowe. Tak w 1826 roku założyła stowarzyszenie Żywego Różańca. Jednym z celów

tworzenia Róż Żywego Różańca było zacieśnianie więzi między członkami, rozwijania miłości braterskiej i nadprzyrodzonej, wypraszanie łask, przyjęcie poczucia odpowiedzialności, dochowanie zobowiązania do rozważania codziennie jednej dziesiątki tajemnicy. Głównym celem stowarzyszenia Żywego Różańca było ubłagać Boga i oddalić Jego gniew przez wstawiennictwo Matki Bożej Różańcowej, coraz mocniejsze ożywianie wiary w duszach wiernych, wyjednywanie nawrócenia grzeszników i utrzymanie wiary na świecie. Św. Jan Paweł II w liście o Różańcu *Rosarium Virginis Mariae* wyróżnił jeszcze dwie szczególne intencje: miłość w rodzinie i pokój między ludźmi. 27 stycznia 1832 roku papież Grzegorz XVI w breve papieskim *Benedicentes* zatwierdził stowarzyszenie Żywego Różańca i nadał mu liczne odpusty. Za patronkę Żywego Różańca Paulina obrała młodziutką męczennicę rzymską - św. Filomenę, za której przyczyna w cudowny sposób odzyskała zdrowie. Do Polski przeszczepił Żywy Różaniec ks. Wiktor Ożarowski, który żył na przełomie XVIII I XIX wieku.

Uczestnicząc w Żywym Różańcu wypełniamy zaproszenie i obietnicę Jezusa Chrystusa, który powiedział: "**Gdzie dwóch lub trzech gromadzi się w Moje imię, tam jestem pośród nich**" (Mt 18,20). Tworzymy wirtualny wieczernik, w którym całymi Różami uczestniczymy w życiu Chrystusa.

Drogie Siostry i Bracia parafianie, weźcie do serca w to przesłanie i wsłuchajcie się w zaproszenie Ukochanej Matki Bożej i włączcie się w modlitwę wspólnotową w Żywym Różańcu i Nieustającym Różańcu naszej parafii. W niedziele 14.06.2026 r. zapraszamy Was do stoiska Różańców Żywego i Nieustającego gdzie można będzie pogłębić wiedzę na temat obu Różańców i przyjęcie zaproszenia do włączenia się do bardzo prostej modlitwy Różańcowej i tworzenia wirtualnego wieczernika w imię Jezusa Chrystusa.

Wojciech Wika
nadzelator Żywego Różańca

Święta Małgorzata Maria Alacoque

Urodzona we Francji 22 lipca 1647 roku. Przyszła na świat jako piąte dziecko w rodzinie notariusza i sędziego królewskiego Klaudusa z Verosvres. Po trzech dniach została ochrzczona, a podczas obrzędu nadano jej imię Małgorzata. Gdy miała 8 lat zmarł ojciec i trafiła do Charolles, domu prowadzonego przez siostry zakonne. Zachorowała wówczas poważnie. Z powodu choroby trafiła od sióstr pod opiekę do domu swoich krewnych. Choroba Małgorzaty trwała 4 lata, które już wtedy upływały po znakiem duchowego wzrastania. Będąc już dzieckiem, poświęciła swoje serce Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Chciała swoje życie poświęcić służbie zakonnej, ale ze względu na obowiązek pomocy w domu swoich opiekunów, nie mogła pójść do klasztoru tak szybko jak chciała. Wreszcie 25 maja 1671 roku w wieku 24 lat wstąpiła do klasztoru sióstr wizytek w Paray-le-Monial. Habit zakonny otrzymała 25 sierpnia tego samego roku. Zakon ten posiada

w godle Serce Boże przebite, otoczone cierniową koroną. Była wzorową zakonnicą. Już w początkowym okresie życia zakonnego doświadczała osobistych spotkań z Jezusem. Ją to wybrał Zbawiciel, aby w szeregu objawień przedstawić jej Swe Serce kochające ludzi i spragnione ich miłości. Jezus Chrystus przekazał jej zadanie niesienia ludziom posłannictwa właśnie o Jego Najświętszym Sercu.

W 1673 roku złożyła śluby i zaczęła własne ćwiczenia duchowe. W pewnych okresach pełniła w klasztorze funkcję asystentki przełożonej zgromadzenia oraz mistrzyni nowicjuszek. W roku 1675 w oktawie Bożego Ciała objawił jej Chrystus Pan, aby było ustanowione święto liturgiczne ku czci Jego Serca w piątek po oktawie Bożego Ciała, na przebłaganie za oziębłość ludzką i zniewagi wyrządzone Mu w Sakramencie Jego miłości. Małgorzata nie znalazła początkowo zrozumienia u współsióstr. Przechodziła też sama chwile wewnętrznych utrapień: opuszczenia, zwątpień, pokus, zarozumiałości. W końcu przy pomocy roztropnego spowiednika, bł. Klaudiusza de la Colombiere, jezuity, wyszła zwycięsko z walki. Zmarła 17 października 1690 roku w klasztorze w wieku 43 lat. Kiedy wieść o tym rozniosła się po okolicy, wierni przybyli licznie do kościoła, aby pożegnać osobę cieszącą się już za życia opinią świętości. Jej pogrzeb odbył się wieczorem 18 października. Święta Małgorzata Maria Alacoque została ogłoszona błogosławioną przez papież Piusa IX 18 września 1864 roku, a wyniesiona została na ołtarze 13 maja 1920 roku za pontyfikatu Benedykta XV.

Papież Klemens XIII w 1765 roku zatwierdził święto Serca Pana Jezusa zgodnie z żądaniem, które Jezus przedstawił św. Marii Małgorzacie - piątek po oktawie Bożego Ciała. W 1856 roku Pius IX rozszerzył to święto na cały Kościół. On również 31 grudnia 1899 roku oddał Sercu Jezusowemu w opiekę cały Kościół i rodzaj ludzki.

Modlitwa: Panie, daj nam ducha, którym obdarzyłeś św. Małgorzatę Marię. Pomóż nam poznać miłość Chrystusa, która przewyższa miarę ludzkiego rozumu i napełnij nas swoją obecnością. *Amen*

Opracowała Ewa Wika

MYŚL TYGODNIA

I wzywaj Mnie w dniu utrapienia,
wyzwolę ciebie, a ty Mnie uwielbisz.
Ps 50

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

X NIEDZIELA ZWYKŁA
7. 06. 2026 R.

W oktawie Bożego Ciała procesje eucharystyczne w łączności z Mszą św. wieczorną i nabożeństwem czerwcowym. W czwartek na zakończenie oktawy procesja do figury Serca Jezusowego na cmentarzu. Po procesji spotkanie w sali domu parafialnego wszystkich zaangażowanych w przygotowanie Triduum Paschalnego i uroczystości Bożego Ciała i Oktawy.

W piątek - Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa ogólnopoznańska procesja z kościoła Najświętszego Serca i Św. Floriana do Krzyży Poznańskiego Czerwca po Mszy św., która rozpoczyna się o godz. 19:00. Z racji uroczystości nie obowiązuje wstrzemięźliwość od potraw mięsnych.

W sobotę 13 czerwca o godz. 20.00 nabożeństwo fatimskie w połączeniu z nabożeństwem do Serca Pana Jezusa. Zapraszamy.

W przyszłą niedzielę 14 czerwca do południa przed kościołem będzie punkt informacyjny dotyczący Wspólnoty Żywego i Nieustającego Różańca naszej parafii. Zapraszamy do zatrzymania się .

Nabożeństwa po Oktawie Bożego Ciała w dni powszednie po wieczornej Mszy św., a w sobotę i niedzielę o godz. 17.30.

Zapraszamy na spływ kajakowy rzeką Wełną w sobotę 13 czerwca od godz. 9.00 do 15.00. Dojazd swoim samochodem.

W minionym tygodniu zmarł Ks. Jacek Sujkowski – brat ks. kanonika Zbigniewa. Msza św. pogrzebowa w środę 10 czerwca o godz. 11.00 w Farze Poznańskiej, natomiast pogrzeb o godz. 13.00 na naszym cmentarzu , zmarła także nasza parafianka śp. Ewa Sawarzyńska z ul. Pięknej. Msza św. pogrzebowa w piątek o godz. 10.00 i pogrzeb na naszym cmentarzu. Polećmy zmarłą Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie …

WNIEBOWSTĄPIENIE PANA JEZUSA

Na Górze Oliwnej w Jerozolimie znajduje się sanktuarium Wniebowstąpienia Jezusa, jest inne od wszystkich, bez dachu, zamknięta murami przestrzeń,gdzie można oglądać niebo i rozmyślać nad tajemnicą Wniebowstąpienia. Wyznając wiarę mówimy: wierzę,że Jezus „wstąpił do nieba, siedzi po prawicy Boga, Ojca Wszechmogącego, stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych". Po zmartwychwstaniu Jezus przebywał ze swoimi uczniami przez 40 dni, jadł i pił z nimi, pouczał o swoim Królestwie, a Jego chwała pozostawała jeszcze zakryta pod postacią zwykłego człowieka. Chrystus wstąpił do nieba i siedzi po prawicy Ojca. Jest Panem, który w swoim człowieczeństwie w wiecznej chwale Syna Bożego rządzi i wstawia się za nami nieustannie u Ojca. Posyła nam swego Ducha i daje nam nadzieję, że pewnego dnia będziemy z Nim na wieki. Wstępując do nieba, wywyższył ludzką naturę i jako prawdziwy Bóg i prawdziwy Człowiek zasiada po prawicy Ojca (por.KKK 659). Wydarzenie wniebowstąpienia jest przejściem Jezusa z chwały zmartwychwstania do chwały wywyższenia po prawicy Ojca (KKK 660). To zasiadanie oznacza zapoczątkowanie królestwa Mesjasza zapowiadane w Starym Testamencie przez proroka Daniela, który mówi: „powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie (Dn7,14). Ta prawda obecna jest również w mszalnym wyznaniu wiary, w słowach „Królestwu Jego nie będzie końca" (KKK 664). Nie sposób rozdzielić więzi między wniebowstąpieniem Jezusa Chrystusa, a Jego powrotem przy końcu świata. Jezus nieustająco wstawia się za nami, jako jedyny Kapłan nowego i wiecznego Przymierza, wszedł nie do świątyni zbudowanymi rękami ludzkimi, ale do samego nieba, aby wstawiać się za nami przed obliczem Boga (Hbr 9,24).Wniebowstąpienie Jezusa zapoczątkowane zostało przez wywyższenie Chrystusa na krzyżu. Nasza droga do nieba również wiedzie przez krzyż i cierpienie.Każdego dnia przemieniając samych siebie poprzez modlitwę i pracę nad sobą i podejmowanie czynów miłości, przybliżamy się do udziału w chwale Chrystusa. Poprzez Wniebowstąpienie odczytujemy prawdę o nas samych. Nikt z nas nie może wejść do nieba o własnych siłach, potrzebny i konieczny jest nam Ten, który „jako nasza Głowa wyprzedził nas do niebieskiej ojczyzny, aby umocnić naszą nadzieję, że jako członki mistycznego Ciała również tam wejdziemy (*prefacja o Wniebowstąpieniu*). Pismo Święte naucza nas o tej prawdzie w słowach „Nikt nie wstąpił do nieba oprócz Tego,który z nieba zstąpił – Syna Człowieczego (J 3,13).

opr. Beata Bartoszewska-Rozpędowska

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU
www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110
REDAKCJA: Naczelny: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego:Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Teresa Majtas - Przybecka, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70,
e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.
Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001
Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.